

По-после човѣкътъ се ухитрява: свободните краища на навитата около свредела ремъчка за вързаль на двата края на единъ кривулъ. Надъ свободния край на свредела поставя кокалче съ вдълбнатинка (ашикъ, съ който си играятъ децата). Захапва съ уста това кокалче и натиска свредела. Съ лѣвата ръжка държи здраво подложката, а съ дѣсната

та движи кривула съ опънатата ремъчка, чрезъ която се върти свределътъ.

* *

Кремъкъ, удрянъ съ парче желязенъ пиритъ*) пуша искри. Тѣзи искри сѫ достатъчни за да подпалятъ праханъ. Този начинъ е известенъ на нѣкои отъ днешните диваци. Известенъ билъ и на първите хора.

Такива сѫ били начините, чрезъ които първобитните хора сѫ добивали огньъ. Сѫщите начини използватъ и днешните диваци.

А културно-напредналите хора?
— За това ще говоримъ въ следната книжка.

*) Желязенъ пиритъ—желязна руда.

